

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

Ds. D. Chr. Overduin

22 juli 1990

Catechismus zondag 48 (vervolg)

Schriftlezing : Jesaja 9 : 1 - 6
Openbaring 11 : 15 - 19

Zingen : Psalm 21 : 1
21 : 2
68 : 5,8
69 : 14

De 48e Zondag.

VRAAG 123: Welke is de tweede bede?

ANTWOORD: "Uw Koninkrijk kome." Dat is: Regeer ons alzo door Uw Woord en Uw Geest, dat wij ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen; bewaar en vermeerder Uw kerk; verstoor de werken des duivels en alle geweld dat zich tegen U verheft, mitsgaders alle boze raadslagen, die tegen Uw heilig Woord bedacht worden; totdat de volkomenheid Uws Rijks kome, waarin Gij alles zult zijn in allen.

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

THEMA: UW KONINKRIJK KOME .....

1. HET GEKOMEN KONINKRIJK

2. HET KOMENDE KONINKRIJK

Verleden week hebben we al een en ander over dat koninkrijk mogen zeggen, want we hebben gehoord, enerzijds dat koninkrijk is een ge-komen koninkrijk en anderzijds leert Jezus Christus Zijn discipelen en ons bidden: Uw koninkrijk kome. Dat lijkt op een innerlijke tegenstelling. Uw koninkrijk kome en het koninkrijk dat al reeds gekomen is, waarvan Jezus zei: Het koninkrijk is binnen ulieden.

We hebben iets gezegd over hoe de aarde geworden is tot wat ze is. Alle machten, alle krachten, die daar werkzaam zijn en die ons eigenlijk zo in het oog vallen dat je apart, een bijzonder, licht wel nodig hebt om iets te zien van het koninkrijk van God. Want het koninkrijk en de koninkrijken, ook aanduiding van die hele machtsontwikkeling op deze aarde, op alle terreinen, werd aangeduid in de Bijbel met de naam: Babel. En dát is wel imponerend. Hoe dat zich ontwikkelt door de eeuwen heen, van de ene groep machtigen naar de andere groep machtigen. Waar de kerk vaak nog een handje heeft meegeholpen, in die machtsontplooiing en machtsontwikkeling. Maar dat Babel - hebben we gehoord - gaat er toch op de één of andere manier aan, op Gods tijd. En wat er dan ook geschreeuwd en rouw bedreven wordt door alle groten van deze aarde, het mag niet baten. Babel is gevallen. Die boodschap verwachten wij. En daar hopen wij ook op.

Maar dat koninkrijk van God is een verborgen koninkrijk. Wat zie je daar nu van? Hoeveel mensen hebben dat bevestigd gezien in hun eigen gedachten als ze concludeerden: Wat is er nu veranderd op deze wereld? Jullie hebben het over de Koning. Daar bedoelen jullie dan de Heere Jezus mee. Maar, waar is nu Zijn koningschap? Waar is Zijn macht? Waar is Zijn glorie? Waar is dat rijk, waar je van in de Bijbel kunt lezen, waar ze naar hebben verlangd? Want telkens als er een koning was, dan leefde de hoop op dat dit echt een rechtvaardige koning zou zijn, die de armen recht zou doen en de nooddriftigen zou helpen. En altijd weer werd het leven en het koninklijk vaandel bezoedeld door één of ander kwaad, zodat steeds de conclusie moest zijn: Nee, dit is dé koning niet!

Maar, wij leven nu al eeuwen na de geboorte, de dood, de opstanding van de Heere Jezus Christus, die wij noemen de Koning der koningen en de Heere der heeren.

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

En, zeggen de mensen, wat merk je daar nu van? Wat is nu die regeermacht van die Koning? Wat doet Hij? Wat voorkomt Hij hier op deze aarde? Hoe grijpt Hij in? Als wij tegen alles aankijken is het toch puur een zaak van mensen, van de machtigen der aarde, waarvan we hopen dat ze hun verstand een beetje gebruiken want anders dit, anders dat.

Maar, die andere Koning, die Koning van die Christenen, wat heeft dat nu te zeggen? Wat is daar de inbreng van?

Toen heb ik verleden week al gezegd, en daar wil ik de draad nu weer opnemen, daar moet je ook ogen voor krijgen.

Als wij bidden: Uw koninkrijk kome - hebben we gehoord - dat is een levensgevaarlijk gebed. Dat moet je niet uit je mouw schudden. Want in dat gebed belijd je dat Zijn koninkrijk eigenlijk het alleenrecht van bestaan heeft en dat dat pas het echte, het goede, het waarachtige is. Zijn koninkrijk. Maar dan betekent dat, impliceert dat, direct dat daarmee door mij, bewust of onbewust, gebeden wordt om de afbraak van mijn eigen koninkrijk, van mijn eigen koninklijke natuur, van mijn koninklijke zinnen. Bij alles wat ik me bedenk of voorstel aan macht of wat dan ook. Of dat ik het nu christelijk noem, of anti-christelijk, maar het is een streep door mezelf. En daarom zei ik: Ja, weet wat je doet als je gaat zeggen: Uw Naam worde geheiligd, Vader in de hemel, en Uw koninkrijk kome. Want dan ga je ergens eraan, ergens houd je geen stand, ergens moet je inleveren. De wapens inleveren, de tegenstand, alles. Je eigen inzicht, je eigen mening. Ja, zeggen de mensen, dat is die hersenspoeling, daar in de kerk, waar ze elkaar net zolang met dit en dat om de oren slaan dat de mensen het allemaal nazeggen. Ja, je kunt denken en zeggen wat je wilt. Dat maakt ook al niet uit. Jezus heeft gezegd: Uw koninkrijk kome, tegen grote mannen met hun mening, met hún gedachten, die de kinderen liefst een heel eind uit de buurt zagen, die lastposten, en waar Jezus van zegt: Kijk, dat zijn nu kinderen, voor hen is het koninkrijk. En als jullie je niet veranderen en als zulke kinderen wordt, dan kan je het koninkrijk van God niet ingaan! Maar het is wel een hard gelag. Een vreselijk hard gelag als dat koninkrijk van God hier in beginsel komt. Zoals ook in de oude bedeling - hebben we gehoord - in het Oude Testament, telkens weer zie je dat koninkrijk komen. Maar met veel gekraak en een heleboel puin zie je dan de koninkrijken van mensen wankelen. En ja, er zit niets anders op, voor mij niet en voor u niet, dan om de witte vlag te hijsen en te vragen: Wees mij genadig, o God, laat mij deel uitmaken van Uw koninkrijk. En wil mij Uw wegen leren, want ik doe het altijd verkeerd en ik heb het ook bij het verkeerde eind.

Uw koninkrijk kome.

En nu zijn wij zo gewend om bij dat koninkrijk - en dat is niet helemaal ten onrechte - aan iets schitterends te denken. Om aan een koning te denken die op een troon zit en die het goed doet. Die een inspirerende functie heeft voor zijn volk. Dat zijn op zich geen verkeerde gedachte. Maar, er is toch een maar aan verbonden. Die gedachte kan door ons zo worden uitgewerkt, zoals je dat in de geschiedenis van de kerk ziet, dat men denkt bij dat koninkrijk hoe langer hoe meer aan het koninkrijk dat wij moeten vormen. De paus. De dominee. De fanaat. De kruisvaarder. Noem maar

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

op. En dan zie je altijd weer die fatale ontsporing. Want dan zie je dat mensen het in hun macht nemen en hun macht gaan tentoonspreiden. Mensen, die onder het motto van álles op te eisen voor God en voor Zijn koninkrijk, de hele wereld, zónder dat ze beseffen dat ze dat helemaal niet kúnnen. En dat dat ook niet vertrouwd is om je lot, je leven, je heil, je welvaart bij mensen te zoeken of veilig te denken. Want die mensen behoren eigenlijk ook, als kinderen, aan de voeten van de Heere Jezus, letter voor letter, te spellen: Uw koninkrijk kome, o, Vader in de hemel. Want, ik maak er toch een rommel van. Want ik ben ik. Als ik zeg: U, dan bedoel ik nog: Ik. Als ik zeg: Uw koninkrijk, dan bedoel ik toch eigenlijk: Mijn koninkrijk, mijn invloed, mijn macht.

Ja, en daarom, wat is het gevaarlijk om dat te vragen: Uw koninkrijk kome. Want dat betekent: Ik heb het verloren, ik heb het vergooid, ik heb van het rijk een rommel gemaakt, vol onrecht, vol duisternis. Zo, zo als die wijze man zegt: Ik zag onder de zon de tranen van de verdrukten; aan de zijden van hun verdrukters was macht; zij daarentegen hadden geen vertrooster; ik keek onder de zon naar de plaatsen waar het gericht gehouden werd; ook daar was goddeloosheid. Eén grote teleurstelling.

Uw koninkrijk kome. Mijn rijk hebbe een einde.

Ja maar, als je nu zegt: Het is eigenlijk gevaarlijk om zo te bidden, moet je het dan maar niet doen?

Weet je, ik zou het zo gelukkig vinden als jij en ik stilletjes tegen dé Koning zouden zeggen, aan Hem zouden vragen: Heere, U weet het, ik ben een onwillig mens, ik doe wel net alsof ik graag erbij hoor, gelovig wil zijn, maar ik wil het eigenlijk niet. Want ik wil niet uitgerangeerd worden. Maar doet U het toch. Doet U het toch. Wilt u verbreken in mij alles wat zich verzet tegen U koningschap en tegen Uw koninkrijk. Dat zou gelukkig zijn. En als er dan eens een stukje van dat koninkrijk, een klein stukje, gezien zou worden in mijn leven, in het leven tussen man en vrouw, ouders en kinderen, broers en zussen, gemeenteleden. Dat is wonderbaarlijk.

Het gekomen koninkrijk.

Het is tenslotte in Christus Jezus gekomen. De Koning en het rijk. In Hem is alles aanwezig.

Maar nu gaan we eens letten - dat hebben we verleden week niet gedaan - op hoe de catechismus ons dat nu uit legt.

Uw koninkrijk kome, dat is: Regeer ons alzo door Uw Woord en Geest dat wij ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen.

We nemen de draad nog even op.

Regeer ons door Uw Woord en Uw Geest.

Ja, daar heb je het weer, dat zijn twee van die dingen, twee zaken, die komen niet uit mijn winkel. Kijk, als ik iets moet doen en je hebt de middelen daartoe, dan ga je naar de schuur of naar de kelder, je pakt een hamer, een beitel, een schroevendraaier, een sleutel, en je zegt: Ik zal dat wel even versieren, dat maak ik wel even. Je kunt, als je verhuist en er ligt een stuk grond en het ziet er onooglijk uit, zeggen: Nou, kom over een maand nog maar eens terug. Je gaat aan het werk,

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

je spit, je legt perkjes aan, borders, je plant, en .... het wordt wat.

Maar hier wordt niet over attributen gesproken, gereedschappen die je uit de kelder of uit de schuur kunt halen. Hier wordt over zaken gesproken, Woord, Geest. Regeer ons door UW Woord en UW Geest.

Wat een armzalig mens is dat dan. Hij kan toch wel zijn verstand gebruiken? Nu, dít is nu echt verstand met Goddelijk licht bestraald. Als je werkelijk gelooft dat het door Woord en Geest komt en gebeurt.

Nu moet je eens kijken hoe mooi dat eigenlijk geformuleerd is.

Regeer ons.

Ja, daar zit jij bij, als het goed is, ik zit erbij, meervoudsvorm. Maar tegelijkertijd is het ook zo gunnend, zo liefdevol naar elkaar toe. Regeer óns. Maak het voor de buurman ook goed en voor de buurvrouw en voor die, die het zo moeilijk heeft, waar ik vergeefs misschien geprobeerd heb om een zaak recht te krijgen; het mislukte.

Regeer ons op díe manier, door Uw Woord en Uw Geest, dat we ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen.

Hé. Ja, je kunt natuurlijk ook geregeerd worden op een manier dat je niet veel in te brengen hebt. Laten we nu eens zeggen als er vandaag of morgen één of andere cycloon of wervelstorm of aardbeving even de macht in handen neemt, dan heb je niet veel in te brengen. Dan worden de zaken met grof geweld van hun plaats gedreven.

Zo kan je van een regeren spreken.

Maar daar gaat het hier eigenlijk niet om. Het gaat hier om een regeren, zó door Woord en Heilige Geest dat ik innerlijk niet er BEN, maar hoe langer hoe meer aan de Heere, aan de Vader onderwerpe.

Dat is niet een soort kadaver-discipline. Dat is een omgebogen worden. Dat is een erkennen: Heere, U hebt toch gelijk, U bent de Waarheid, U spreekt de Waarheid, Uw Woord is de Waarheid. Als Vader zegt, die hemelse Vader: Ken Mij in al uw wegen, Ik zal uw paden recht maken, dan is dat waar. Maar daar onderwerp ik me niet aan. Wat heeft God er mee te maken, hoe ik het doe en wat ik doe? Daar gaat een mens. En toch, zéker als we leven onder het Woord van God, we redden het niet! Het klinkt raar, maar het is toch waar, wij redden het niet! Gód zegt dat. De Vader zegt dat.

Dan kan je zeggen: Ik lach je uit. Dat maakt niet uit. Dat is zo verbijsterend, eigenlijk. Dat die molens van God malen langzaam, maar ze malen onherroepelijk door. Daar is niet tegen te vechten. God heeft gelijk. Al zeg ik: Ik luister niet, ik onderwerp mij daar niet aan. Het gaat toch door. Ten leven of ten dode.

Nu is die man zich bewust dat hij zo'n eigenwijs kreng is - die dit geschreven heeft - die altijd maar zegt: Ja, ik zoek het zelf wel uit, dat maak ik wel uit, dat hij hier als een arm mensje vraagt: Vader, zou U me zo willen regeren door Uw Woord en Geest, niet dat ík Uw Woord op zak heb en dat ík door middel van Uw Woord en Geest regeer, want dan weten we wel waar we terecht komen, maar wilt U dat doen, Vader, door Uw Woord en Geest. Mij zó op die manier regeren dat ik niet de lengte krijg om het tegen U uit te houden. Maar, integendeel, dat ik mij hoe langer hoe meer aan U onderwerpe.

U bent gekomen. Het koninkrijk is gekomen. Maar het koninkrijk komt nóg elke dag.

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

Laat het komen bij ons, bij mij. Laat het ergens in útkomen, dat wij een Koning hebben die sprak: Hoor naar Mij, Mijn volk, Ik zal u leren, Ik zal u raad geven, Ik zal bij u zijn, in leven en in sterven. Als we zo mogen vragen, niet als van die bezitterige mensen, die aangekomen zijn, mensen van het koninkrijk, mensen die in de koninkrijkszaal vergaderd zijn, maar mensen onder het kruis, die weten dat Jezus Christus hier op aarde de Koning is, juist daarin ook Koning geweest is, dat Hij voor Zijn volk alles heeft gedaan. De soldaten mislukten, die sliepen toen ze moesten waken, die gingen op de vlucht als hazen, maar de Koning hield stand. Hij alleen. Een Koning die precies anders is, andersom, dan alle andere koningen. Die moeten allemaal veel hebben. Die hebben allemaal veel nodig, aan mankracht en noem maar op. Maar Hij zegt: Je hebt niets nodig, Ik breng alles mee, Ik geef, Ik geef Mezelf, Ik geef liefde, blijdschap, hoop die niet beschaamd, Mijn vrede geeft Ik u. Wat een wonderlijke Koning.

Ik zeg niet dat het zo aantrekkelijk is voor de mens in zijn zelfhandhaving. Dan kan men wel mooi voorstellen: O, moet je niet jaloers hier op worden en moet je niet jaloers daar op worden, als je zo'n Koning hebt. Je moet niet vergeten, die Koning zegt rustig tegen je: Ga achter Mij, je bent voor Mij een satan, een hinderaar. Dat kan Hij ook zeggen. Maar evengoed blijft staan: Hij zorgt voor ALLES, Hij heeft de verantwoording voor het volk op Zich genomen.

Nu staat er dus: Trouwe Vader, wil ons toch, om Jezus wil, door Jezus en door Uw Heilige Geest zó regeren, zó leiding geven, dat wij ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen. Zodat we mogen zeggen: Het is trouw, al wat Hij ooit beval; het staat op recht en waarheid pal, als op onwrikb're steunpilaren. Dat ik mag zeggen: Het is goed. Verdrukking, alles moest medewerken ten goede. Het is goed wat U doet. Ja, maar er zijn toch een heleboel boze dingen en boze machten. Die zijn toch niet goed? Die zijn ook niet goed. Maar ook dát moet uiteindelijk nog meewerken ten goede. God zet de scherven in elkaar. Of moet je zeggen: Hij maakt iets nieuws, Hij geeft iets nieuws? Ik wil er in ieder geval mee zeggen: Hij kan het zo maken dat wij ons verwonderen en dat we Hem beginnen lof te zingen.

Daarin komt nu het koninkrijk. Niet in die machtsconcentraties van mensen, christelijke mensen of wat dan ook. Maar het koninkrijk is komende nu al, bij mannen en vrouwen en kinderen. Dat koninkrijk - daarom zei ik: Je moet er oog voor hebben - kan opeens zo in de keuken zijn of op de zolder, als moeder haar kind leert: Onze Vader, die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd, Uw koninkrijk kome. Een stukje koninkrijk. Een stukje koninkrijk als twee kemphanen, christelijke kemphanen, elkaar de hand geven, en zeggen: Broeder, vergeef me, vergeef me dat ik dat gedaan heb; en de ander zegt: Vergeef mij, ik heb niet goed tegenover jou gehandeld. Dat is een stukje van dat komende rijk.

Sommige mensen, ook christenen, brengen alleen maar, of hoofdzakelijk die ene kant naar voren. Als je bij een kindje staat, pasgeboren, in de wieg: 't Is wat. Ja, het is zeker wat. Die zien alleen het koninkrijk dat onder gaat. Maar soms, je mag ook zien: Uw koninkrijk. En dat is zo typisch. Je weet dat de aarde vergaat, de zon, de maan, de sterren, alles vergaat. Alles zit in een bepaalde cirkelgang. En toch, soms kan je zien: Ja, het koninkrijk komt; de zon is opgegaan en gaat op. Het is zondag vandaag. De Heere leeft. Hij leeft vandaag. Ik ben blij geweest, mag je misschien

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

zeggen. Ik heb uitkomst gezien en gekregen.

Koninkrijk. Dat wij ons geregeerd mogen weten en zien, ondanks al onze tegenwerking, door Woord en Geest, uit Gods schatkamer.

Dan hoef je het niet zo ver te zoeken. Dan zie je toch de tekenen van dat koninkrijk dat komende is. Dat al gekomen is met Christus Jezus, maar dat er ook aankomt. Dan zie je het opeens dichtbij. In het ziekenhuis. In het verzorgingshuis. In het verpleeghuis. Telkens stuit je op dat koninkrijk.

Zoals ik pas nog vertelde - of niet, dat weet ik niet zeker - dat ik op mijn schouder getikt werd door iemand in het ziekenhuis, die ik niet herkende, maar toen hij zei wie hij was, wist ik het opeens. Het was al zoveel jaren geleden, misschien wel twintig jaar en toen was die man zo groot, uitwendig, qua postuur, maar ook godsdienstig. Maar nu was het niet veel meer. Hij zag mijn verbazing, maar hij zei: Maar het is toch goed: Ik wacht. Ik zei: Ja, waar wacht je dan op? Ik verwacht de Heere en ik hoop op Zijn heil. Het is allemaal niks, joh, zei hij. Alle menselijke grootheid, alles wat de mens bereikt. En je kon even merken, hé, wat wonderlijk, zo als dat koninkrijk komt, dat een mens het opgeeft en een bedelaar wordt voor God en zich hoe langer hoe meer aan Hem mag onderwerpen.

Dan voel je, dat is geen kletspraatje. Dat is nu het werkelijke van dat koninkrijk waar je de tekenen van ziet. Maar niet zoals vlees en bloed, als mensen dat willen zien. Ik zei toch al, wij denken aan iets groots, aan massaliteit en een oorverdovend zingen en een hoop lawaai. Maar wie denkt er nu aan dat mongolide kindje dat ging sterven. En toen ze ging sterven begon haar kleine gezicht te glanzen van blijdschap en ze stak haar armen naar omhoog.

Koninkrijk.

Kijk, je moet niet vergeten, toen Jezus zei: Het koninkrijk Gods is binnen ulieden, toen duurde het maar even en toen hing Hij te sterven aan het kruis. Begrijp je. Daar waren de discipelen ook zo mee in de war. Dat konden ze niet begrijpen. Zij dachten ook: Het koninkrijk, dan worden wij de baas. Dan zal het nog eens goed gaan en dan en dan en dan. Dan wordt Israël weer hét land, hét volk, en alle heidenen zullen zich onderwerpen. Wat zal dat een heerlijkheid zijn. En dat gunden ze de Koning. En ze gunden zichzelf ook een plaatsje in dat koninkrijk, een flink plaatsje. En toen de Heere Jezus het wilde gaan verliezen en gekruisigd werd en beschimpt en verworpen, toen klopte er voor die mannen niets meer van. Toen zeiden ze ook: Ja maar, dat kan niet. Wij dachten dat Hij de Koning was. En ze beseften niet dat die moordenaar die naast Hem hing in één ogenblik écht zag hoe het was. De Koning hangt hier. Heere, denk aan mij als Gij in Uw koninkrijk gekomen bent. En de deur van het paradijs ging wagenwijd open. Maar vergeet niet, de kerk leeft in een tijd waarvan je zou kunnen zeggen, zoals in de tijd van de Heere Jezus op aarde, in die kruis-situatie. Want wat gebeurt er nu? De kerk probeert dapper een toontje mee te spelen. Ze heeft blijkbaar nog geen behoefte aan een toontje lager. Maar die wil een toontje mee spelen. Het moet er toch ergens ... Want wat zie je nu?

Kijk, dat is weer die verzoeking. Als U de Koning van Israël bent, riepen ze, tegen Jezus aan het kruis, kom af en help Je, help Jezelf dan en ons. Laat het dan blijken. Maar er bleek niets van, Hij bleef hangen. Daarom en daaruit voel je toch dat dat koninkrijk dat komende is zich heel anders manifesteert dan dat wij ons dat inden-

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

ken. Dat koninkrijk komt in die jongen, die z'n kop in wind gooit en zegt .... Maar het duurt niet zo heel lang, dan komt hij terug, vader ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben niet waard dat ik uw zoon genoemd wordt. Een stukje koninkrijk. Zó!

En als je dan mag zien, dan zie je ook iets van dat koninkrijk. Niet in die termen waarin wij gewend zijn te spreken en te zeggen. Zoals de kerk ook zo vaak dat heeft gedaan. En dan dreunde de grond, in het stadion in Rotterdam, alsof één of andere politieke meeting, als Colijn gesproken had en dan het volksliedje gezongen werd

'Gij toch, Gij zijn hun roem, de kracht van hunne kracht;

Uw vrije gunst alleen wordt d'ere toegebracht.

Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d' eerkroon dragen.'

Ja, dat was het niet. Dat leek er eigenlijk ook niet op.

Maar misschien dat oude vrouwtje dat in diezelfde tijd daar ergens in een kamertje bezig was met een verstelkarweitje en dat opeens overvallen werd door de goedheid van de Heere en die mocht zeggen: Heere, wat bent U toch goed voor een slecht mens, Uw Naam zij geprezen.

Zo is het koninkrijk komende en zal het komen totdat God alles zal zijn in allen.

Maar ja, er is meer bij.

Bewaar en vermeerder Uw kerk.

Is dat hetzelfde kerk en koninkrijk? Niet helemaal. Maar de opstellers hebben dat gedaan - kerk en koninkrijk zo dicht aan elkaar verbonden - omdat het bij elkaar hoort. In de kerk wordt van het koninkrijk gesproken. En, in de kerk wil de Heere door Zijn Woord en Geest wonen.

Bewaar en vermeerder Uw kerk.

Hoeveel mensen hebt u al bekeerd? Niet één! Dat vragen we aan God. Bewaar en vermeerder Uw kerk. Dat doet de Heere God. Maar Hij wil er toch wel mensen voor gebruiken? Ja, dat wil Hij. Dat doet Hij ook. Maar HIJ DOET het. Hij bewaart de kerk en Hij vermeerdert de kerk tot een schare die niemand tellen kan.

Tegelijk zegt de catechismus: En wilt U de werken van de duivel en alle geweld, dat zich tegen Uw koningschap, Uw goede Woord verheft, alle boze raadslagen die worden uitgebroid tegen het Woord verstoren.

Want denk erom dat die boze macht bezig is om dat Woord van God op alle mogelijke manieren te verijdelen, te vernietigen. Soms denk ik wel eens, zouden zulke bewegingen, zoals die televisie-dominees, die televisie-kerk, die elektronische kerk, zou dat ook niet zoiets zijn? Boze raadslagen tegen het heilig Woord van God. Waar het wel lijkt of één of andere standwerker het zakie staat te verkopen, staat te bombarderen met teksten en weet ik wat. Er moet geld binnenkomen, dit en dat, en anders ..... Het is zo gruwelijk, als je er goed over nadenkt, zo afschuwelijk, dat men van dat Woord van God, van die kerk een soort koopmanschap maakt. En dat Woord zo naar de grond haalt. Dat kunnen ook wel eens boze raadslagen zijn. Hier schreeuwen de mensen moord en brand als ze maar denken: We komen een beetje in de verdrukking, als christelijke mensen. We moeten oppassen en we moeten zus, we moeten zo. Want er worden boze dingen beraadslaagd door de regering. Och ....

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

De meest boze beraadslagingen die komen vanuit de kerk. Geloof dat maar gerust. Die komen uit de kerk. Die komen bij ons vandaan. Bij alles wat er op lijkt. Licht of zwaar, zwart of wit.

De boze raadsragen die tegen Uw heilig Woord bedacht worden.

Dan moet je niet denken in de eerste plaats aan die mensen buiten. Dan moet je denken dat we allemaal van die moordenaars zijn van het Woord, van de waarheid. Dan is er ook alle reden om het zó uit te leggen, zoals het gedaan wordt door de catechismus: Wilt U alstublieft dat allemaal te gronde richten.

En dat gaat door - dat bidden wij - totdat de volkomenheid van Uw rijk kome, waarin Gij alles zult zijn in allen.

Dat is het einde. Dan is het koninkrijk echt ten volle gekomen.

Dan komt de tabernakel, de woning van God, bij de mensen. Dan zal er zijn een totaal vernieuwde schepping. Hoe het zal zijn, weten we niet precies.

Die stervende man in het ziekenhuis in Utrecht die zei: Ik weet het niet precies, maar ik weet wel, het zal al mijn verwachtingen ver overtreffen.

De volkomenheid, de volmaaktheid, de heilheid van dat rijk komt. Dan zal er geen geweld meer zijn. Dan zal er geen kwaad meer bedacht worden. Ben je wel eens blij dat dat rijk er aan komt? Blij. Niet alleen dat God dan geprezen zal worden, maar dat je ook nooit meer de Heere verdriet zult doen, dat je nooit meer tegen zult spartelen, dat je nooit meer je eigen ik, zin en wil doordrijft, in de verkeerde zin. Maar dat eeuwige blijdschap, vrolijkheid, gerechtigheid ons deel zal zijn.

God alles in allen.

Dan is het voorbij met alle andere rijken, met kapitalisme en communisme en hoe het ook allemaal heten moge. Het is alles voorbij. Eeuwige vrede en blijdschap zal het deel zijn van al Gods kinderen.

Dat dat onze verwachting moge zijn, terwijl we hier met allebei onze voeten op de grond staan, gewoon, mensen, aardse mensen. Maar die toch het geheim meedragen: 'Hij komt, Hij komt, om d' aard' te richten,
de wereld in gerechtigheid;
al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten,
wordt in rechtmatigheid geleid.'

Ja, er zijn natuurlijk - dat scheelt - heel wat mensen weg (vakantie-tijd), maar ik dacht, wat klinkt ons zingen toch amechtig. Misschien zijn er wel - pas geleden zei iemand tegen me: O, er zijn er zat die hun mond niet eens opendoen. Als dat zo is, dan is dat niet best. Dat moet je niet doen. Vroeger zei ik wel eens: Jongens, jullie hebben goed je best gedaan. Ik weet wel, zingen hoeft niet te zijn schreeuwen, maar je mag gerust je mond wel open doen. Ik was nog een heel klein kereltje en mijn vader kon verbazend zingen, vooral toen hij jonger was, maar ik wilde ook graag een toontje meedoen, en dan werd ik vuurrood en ik kon nog geen woorden uitbrengen, dus het waren echt schreeuwen, en dan werden die aderen hier op dat koppie zo dik. En mijn moeder werd dan zo boos. Dan zei ze: Zeg dat dat joch zijn grote mond houdt. En dan zei mijn vader lachend: Nee hoor; zet hem maar op, hoor jongen, zingen. Nou, en dan deed ik nog harder m'n best om boven alles uit te

CATECHISMUS ZONDAG 48 (VERVOLG)

komen.

Ik hoop dat we hier al een klein beetje blij beginnen te worden. Vanwege het koninkrijk. En dat je het op een gegeven moment kunt merken, als we gaan zingen:

‘Gij, hemel, aard’ en zee verheft Gods lof;
laat al wat leeft Zijn trouw en goedheid prijzen.’

Wij zijn te verwend. Wij zijn een stuk kwijt. Ik weet wel, dat hoeven we niet terug te halen. Maar toen lang geleden mijn grootvader in Amsterdam stond - dat waren de mooiste paar jaar van zijn leven, omdat daar zoveel gemeenteleden waren die geloofden in de Heere - en dan kwamen 's avonds mensen, die van ver, van over het IJ gekomen waren, nog even een kopje koffie drinken. En opa was altijd nogal moe, doorgezweet, en dan Bas - een eenvoudige man van 't IJ - kwam meestal als eerste binnen, hij was ook als eerste in de kerk. En als opa er aan kwam, dan zei hij: Jochie, jandorie, zet er de vlag maar op. En als ze dan thuis kwamen en opa kwam ook moe binnen, dan zei hij: Ga jij nou maar even zitten. Mensen, laten we eerst een lied van onze gezegende Koning zingen: Gezegend zij de grote Koning die tot ons komt in 's Heeren Naam. En dan zongen ze.

Ja, wat is dat aantrekkelijk. Dat kan je niet modelleren, dat kan je niet maken. Maar er sprak toch iets uit, een blijk van dat eeuwig koninkrijk.

AMEN